

Nr 825

Av herrar Gustafsson i Stenkyrka och Franzén i Träkumla, om
fraktlindringsbidrag för transporter till och från Gotland.

(Lika lydande med motion nr 366 i Första kammaren)

Alltsedan 1945 har riksdagen vid olika tidpunkter genom motioner haft frågan om Gotlandstrafiken uppe till behandling. Tre utredningar har behandlat enbart denna fråga. Under tiden har, genom transportteknikens utveckling vad gäller landtrafiken, det relativa avståndet till fastlandet successivt förlängts. Vid 1963 års riksdag uttalade sammansatta stats- och tredje lagutskottet i ett utlåtande med anledning av motioner att principen, innebärande att staten skall lämna ekonomiskt stöd så att kostnaderna för gods- och personbefordran mellan Gotland och fastlandet blir i huvudsak lika med kostnaderna för transport per järnväg med motsvarande trafikstandard på sträckor av samma längd, bör förtjäna beaktande och ägnas vederbörlig uppmärksamhet. Riksdagen beslöt i enlighet med utskottets utlåtande. I ett yttrande över en motion framhöll statsutskottet 1969 att man — i överensstämmelse med riksdagens tidigare uttalanden i ämnet — fann det angeläget att de frågor som sammanhänger med kommunikationerna i deras helhet mellan Gotland och fastlandet *snarast möjligt* får en tillfredsställande lösning.

Trots dessa riksdagens upprepade uttalanden är de gotländska kommunikationsproblemen fortfarande olösta. Några positiva åtgärder har inte vidtagits. I stället har mervärdeskattens införande och tillämpning inneburit en ytterligare skärpning av Gotlands geografiska avgränsning.

Gotlands isolerade läge innebär en belastning på öns näringsliv. Fraktkostnaderna för att nå ut på de större marknader som är ett livsvillkor för lönsamhet och expansion utgör en svår tröskel att komma över. Detta framgår t. ex. klart av den undersökning som gjorts rörande frakt- och transportkostnaderna 1967/68 för AB Klintebys konservfabrik. Undersökningen visar att konservfabrikens årliga merkostnad för transport av konservburkar uppgick till ca 520 000 kr. i jämförelse med ett motsvarande företag beläget på fastlandet. Detta innebär att Gotlandsföretagets totala transportkostnad är *mer än dubbelt så hög* som fastlandsföretagets.

Någon långsiktig lösning av Gotlands kommunikationsproblem är fortfa-

rande inte i sikte. I avvaktan på att riksdagens upprepade uttalanden blir föremål för konkreta åtgärder bör snabbt verkande medel sättas in. Då näringslivets transporter till och från Gotland numera i stor utsträckning går med bilskattebelagda fordon, ligger det närmast till hands att ta i anspråk bilskattemedel för att få en fraktlindring till stånd.

Med stöd av vad i denna motion framförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om förslag rörande särskilt fraktlindringsbidrag, att avräknas mot bilskattemedel för transporter till och från Gotland.

Stockholm den 27 januari 1970

Torsten Gustafsson (cp)

i Stenkyrka

Nils Franzén (cp)

i Träkumla
